

DAVEK NA DOBROTO

BO RKC Z DAROVI VERNIKOV SANIRALA ŠPEKULATIVNE NALOŽBE?

BORUT MEKINA

Vse se je začelo leta 1994, ko je MIRKO KRAŠOVEC, glavni ekonom mariborske nadškofije, začel med verniki cerkev oglaševati kot dobro naložbo. V času certifikatne mrzlice je razlagal, da naj bi bila vložitev certifikata v t. i. Krekov poslovni sistem dejanje sprave: »Smo apolitična družba, naša najpomembnejša prednost je Krekov poslovni sistem, ki prihaja na slovenski finančni trg neobremenjen s preteklostjo in postaja sinonim za stabilno in varno naložbo.« Ta teden smo dočakali konec te pravljice. Krašovec se je poslovil in odšel v pokoj brez velikih besed, vodenje cerkvene gospodarske hrbtenice, podjetja Gospodarstvo Rast, je prevzel LOJZE CVIKL, zadolžena mariborska nadškofija pa je po obisku predstavnikov Vatikana napovedala, da bo svoje naložbe skušala rešiti po nasvetih mednarodne investicijske banke Rothschild in skupine TMF.

Premoženja nekaj deset tisoč certifikatnih vlagateljev ne bo lahko rešiti. Pred dvema letoma, ko se nihče ni pisal, da se je slovenska cerkev znašla v hudih škripcih, je vrednost delnice Zvona ena holdinga znašala 8 evrov, danes je njena vrednost le € 0,19 evra.

Težava pa seveda ni le pri vernikih, ki so denar v cerkvene sklade vložili v

dobri veri, ampak tudi v argumentu, da »naša cerkev živi od vernikov«, ki so »naše največje bogastvo«, in v tem, da dobi cerkev na Slovenskem kar 80 odstotkov prihodkov od verujočih, kot je po ustoličenju ponavljal novi ljubljanski nadškof ANTON STREŠ. Po zakonu o gospodarskih družbah morajo namreč lastniki zagotavljati t. i. kapitalsko ustreznost svojih investicij. To pomeni, da jih morajo po potrebi tudi dokapitalizirati. Prav zato banke za reprogramiranje avgusta letos zapadlih posojil od Zvona ena holdinga zahtevajo pisno jamstvo cerkve, ki naj bi holdingu pomagala v težavah. Banke torej pričakujejo in zahtevajo, da cerkev svoje špekulativne naložbe rešuje. Ne samo s prodajo T-2, ampak tudi s prodajo kakšnega objekta, ki ga je dobila vrnjena-ga z denacionalizacijo.

Bo torej morala cerkev svoje »največje bogastvo«, ki ga je v letih pobrala od vernikov v obliki darov, nameniti za reševanje špekulativnih naložb, med drugim tudi T-2, ki še zmeraj ponuja pornografske vsebine? Jasno, da ne. Kaj takšnega se zagotovo ne bo zgodilo. Morda pa slovenska RKC ravno zato potrebuje ugledne svetovalce in investicijsko banko, ki bo stopila vmes, kot neke vrste by-pass?

Sicer pa ima mariborska nadškofija še eno težavo. Na sodišču SCT zahteva od nje pol milijona evrov za investicijo na Vrbanski, kjer je škofijska gimnazija Maribor. Nadškofija je menda mislila, da gre za donacijo, vendar pri SCT trlijo drugače. ✕

PREMOŽENJA NEKAJ DESET TISOČ CERTIFIKATNIH VLAGATELJEV NE BO LAHKO REŠITI.